

Nr 79.

Godkänd av första kammaren den 4 april 1922

Godkänd av andra kammaren den 5 april 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till bestämmelser angående rätt till pension för viss personal vid Svartälvs järnväg.

(Bankoutskottets utlåtande nr 20.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 17 februari 1922 dagtecknad proposition nr 77 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen godkänna vid statsrådsprotokollet fogat förslag till bestämmelser angående rätt till pension för personal vid Svartälvs järnväg, som vid statens övertagande av nämnda järnväg övergått i statens tjänst.

Riksdagen vill erinra, att frågan om rätt till pension för ovan-omförmälda personal vid Svartälvs järnväg på grund av väckt motion var föremål för behandling vid 1921 års riksdag. I sitt uti ärendet avgivna utlåtande anförde riksdagens bankoutskott, att även om det finge anses billigt, att åtgärder vidtoges för beredande åt den vid järnvägen anställda personalen av mera tillfredsställande förhållanden i pensionshänseende, det för frågans bedömande likväl syntes nödvändigt att erhålla en närmare utredning angående villkoren för genomförande av en sådan förbättring av personalens pensionsförhållanden. I varje fall funne utskottet i likhet med statskontoret, som i ärendet avgivit utlåtande, det kunna ifrågasättas, huruvida skäl förefunnes att, på sätt järnvägsstyrelsen i avgivet yttrande föreslagit, låta personalen jämte åtnjutande av pension av statsmedel jämväl behålla vad av järnvägens medel under tjänstetiden avsatts för personalens

räkning. Då utskottet alltså hölle före, att den föreliggande frågan först borde i vanlig ordning underställas Eders Kungl. Maj:ts prövning, ansåge sig utskottet böra avstyrka bifall till motionen. I enlighet med utskottets hemställan blev motionen av riksdagen avslagen.

Sedan erforderlig utredning i ärendet numera verkstälts genom vederbörande myndigheter, har Eders Kungl. Maj:t framlagt förslag till bestämmelser i ämnet, vilket förslag nära överensstämmer med de genom brev den 4 juni 1920 meddelade föreskrifterna angående rätt till pension för viss personal som vid statens övertagande av enskilda järnvägar eller bandelar övergått i statens järnvägars tjänst. Enligt järnvägsstyrelsens förslag skulle kostnaderna för personalens pensionering bestridas från allmänna indragningsstaten. Statskontoret har emellertid ansett, att, då järnvägen förvaltades såsom ett särskilt företag, den också borde bestrida samtliga omkostnader, jämväl personalens pensionering. Även riksräkenskapsverket har framhållit, att järnvägen i förhållande till statsverket i övrigt borde behandlas såsom ett ekonomiskt fristående företag. Departementschefen har anslutit sig till denna uppfattning och sålunda föreslagit, att kostnaderna för personalens pensionering böra gäldas av järnvägen, varvid för ändamålet även böra tagas i anspråk vad av järnvägens medel insatts å sparbank för personalens räkning.

Vid granskning av Eders Kungl. Maj:ts förslag har riksdagen icke funnit anledning till erinran mot detsamma. Riksdagen får sålunda anmäla, att riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 5 april 1922.

Med undersåtlig vördnad.
